

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: A felperes:	3.Kf.700.110./2023/4. felperes felperes címe
A felperes képviselője: Az alperes: Az alperes jogi képviselője:	felperesi képviselő (felperesi képviselő címe; eljár: felperest képviselő kamarai jogtanácsos) alperes alperes címe alperest képviselő kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díj megfizetése
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes, 7. sorszám alatt
A fellebbezéssel támadott határozat:	Budapest Környéki Törvényszék 14.K.701.741/2022/6. számú ítélete

Í T É L E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 19.600 (tizenkilencezer-hatszáz) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2022. június 30. napjáig állt az alperes alkalmazásában, helyszínelő (baleseti) és balesetvizsgáló beosztásban, teljes munkaidőben, vezényléses munkarendben teljesített szolgálatot. Peresített időszakai munkaköri leírásai szerint szakmai feladatait képezte különösen a közterületek és nyilvános helyek, közutak ellenőrzése; a bűncselekmények, szabálysértések megelőzése hatékony szolgálatteljesítéssel; a bűncselekmények, szabálysértések észlelése esetén a szükséges intézkedések lefolytatása; intézkedés a KRESZ szabályok megszegőivel szemben; a rendszeresített technikai eszközök kezelésének elsajátítása; az osztályvezető, vagy a helyszínelő és a balesetvizsgáló csoportvezető utasítása alapján a megadott helyen, időben a vhKKEP sebességmérő készülék üzemeltetése. Hatásköre a városi Rendőrkapitányság illetékességi területén bekövetkező közlekedési balesetek és közlekedési bűncselekmények, valamint az előjárói és az ügyeletes tiszt által meghatározott feladatok végrehajtására terjedt ki. A felperes 2022. május 13-án szolgálati panaszt terjesztett elő előjárójánál, amelyben a rendvédelmi feladatot ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján a beosztásába tartozó feladatok ellátása mellett, de abba nem tartozó, rendszeres sebességmérési feladatellátásért – mely jellemzően minden szolgálatában legalább 5 órát tett ki – 3 évre visszamenően az illetményalap 100%-ának megfelelő havi megbízási díjat és törvényes késedelmi kamatot igényelt. Az előjáró a szolgálati panasszal nem értett egyet, azt felterjesztette az alpereshez, aki a 13000-191/13-3/2022.P. számú határozatával a panaszt, mint megalapozatlant elutasította. A szolgálati panaszban megfogalmazott igényt az elévülésre tekintettel 2019. május 13. - 2022. május 13. közötti időszak tekintetében vizsgálták. Megállapították, hogy az igény alaptalan, a sérelmezett feladat rendőri alapeladat, amely kapcsolódik a közlekedésrendészeti szolgálati ág feladatrendszeréhez. A Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III.24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Járőr és Őrszolgálati Szabályzat) 79. a) pontja nem teszi a közlekedési járőr kizárólagos feladatává, kötelezettségévé, a közlekedésrendészeti intézkedések végrehajtását, nem is nevesíti kizárólagosan a sebességmérést. A panaszban megjelölt feladat nem a járőri munkakör (beosztás) kizárólagos részét képezi, címzettje az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv hivatásos állományú tagja.

A kereset és védírat

[2] A felperes a keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 2019. május 1-től 2021. július 31-ig terjedő időre az illetményalap 75%-ában (havi bruttó 28.988 forint) meghatározott bruttó 728.676 forint megbízási díj, annak középidejétől (2020. július 6.) számított törvényes mértékű késedelmi kamata, valamint perköltség (39.133 forint) megfizetésére. Kereseti érvelése szerint az alperes jogszerűtlenül járt el, amikor beosztásához nem tartozó sebességmérési feladatokat végeztetett, jellemzően minden szolgálatban legalább 5 óra időtartamban. A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) általánosságban a rendőr által ellátandó feladatokat fogalmazza meg, azonban a sebességmérés is egyértelműen meghatározott munkakörökhöz társítható, így a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendeletben (a továbbiakban: BMr.1.) nevesített beosztások közül a közlekedési járőr tevékenységéhez. A Járőr- és Őrszolgálati Szabályzat 79. a) pontja alapján a közlekedési járőr

feladatát képezi a járművezetők ellenőrzése, ennek keretében a sebességmérés, amelyet külön tanúsítvánnyal rendelkező járőr végezhet a beosztásába tartozóan, egyéb beosztású esetében megbízási díj jár [Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pont]. A peresített időszakban minden hónapban ellátta beosztásától eltérően a sebességmérést, így 2019. május 1-től 2021. július 31-ig (27 hónap) érvényesítette megbízási díj igényét, kivéve 2021. augusztus, amikor leszereléséig keresőképtelen állományban volt.

[3] Az alperes a védiratában a kereset elutasítását kérte, vitatva a követelés jogalapját és összeegyeztethetőségét. Állította, hogy a megbízási díj megfizetésének Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt feltételei nem teljesülnek, a sebességmérés a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzat 79. a) pontja és a közlekedési balesetek és a közlekedés körében elkövetett bűncselekmények esetén követendő rendőri eljárás szabályairól szóló 60/2010. (OT34.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Utasítás1.) alapján nem a járőri munkakör (beosztás) kizárólagos részét képezi; olyan rendőri alapfeladat, mely kapcsolódik a közlekedésrendészeti szolgálati ág feladatrendszeréhez. A 2022. február 28. napjáig hatályban volt, a közlekedési jogsértést dokumentáló technikai eszközök rendőrségi alkalmazásáról szóló 26/2013. (VI.28.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Utasítás2.) a sebességmérő alkalmazásának személyi feltételei között az adott típusú sebességmérő készülék típusra érvényesített kezelői igazolvány meglétét írja elő, továbbá a kezelői feladatok ellátására a hivatásos állományt jelöli ki. A 2022. március 1. napján hatályba lépett, a sebességméréssel összefüggő feladatokról szóló 6/2022. (II.4.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Utasítás3.) 8. pontja szerint sebességmérővel joghatással járó ellenőrző tevékenységet kizárólag a 9. pont b) és c) alpontja szerinti kezelői oktatás sikeres elvégzését igazoló, az adott típusra megszerzett tanúsítvánnyal (a továbbiakban: tanúsítvány) rendelkező, önálló intézkedésre jogosult hivatásos állományú személy végezhet. Az Rtv. 44. § (1) bekezdése a közlekedésrendészeti intézkedés végrehajtására a rendőrt jelöli meg. A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX.22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 24. §-a közlekedésrendészeti intézkedés végrehajtását az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv feladataként jelöli meg. A belügyminiszter ágazatába tartozó szakképesítések szakmai és vizsgakövetelményeiről, valamint egyes, szakmai és vizsgakövetelmények kiadásáról szóló miniszteri rendeletek hatályon kívül helyezéséről szóló – 2020. február 14. napjáig hatályos – 20/2013. (V.28.) BM rendelet (a továbbiakban: BMr.2.) 1. melléklete a baleseti helyszínelő megnevezésű szakképesítés ráépülés szakmai előképzettségének a rendőr tiszthelyettes szakképesítést írja elő, illetve ehhez kapcsolódóan a betölthető munkakör részeként leírást ad a szakképesítés-ráépülés munkaterületéről. Jelenleg a baleseti helyszínelői munkakörre nézve nincs hatályban olyan jogszabály vagy közjogi szervezetszabályozó eszköz, belső norma, amely annak feladatait kógens módon tartalmazná.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek megbízási díj jogcímén 2019. május 1-től 2021. július 31-ig terjedő időre 782.676 forintot és ezen összeg után 2020. július 6-tól a kifizetés napjáig járó középátlagosan számított törvényes késedelmi kamatot, valamint 39.133 forint perköltséget.

[5] Ítéletét a Hszt. 71. § (1)-(6) bekezdésére, a BMr.1. 2. § (1) bekezdés ba) pontjára, a Belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatásról szóló 31/2015. (VI.16.) BM rendelet (a továbbiakban: BMr.3.) 35. § (1) bekezdésére, a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzat 79. a) pontjára és az Utasítás1.-re alapította. Elsőként azt emelte ki, hogy a felperes által megjelölt 27 hónapban, a minden szolgálatban legalább 5 órában ellátott sebességmérési feladatokat az alperes nem vitatta, melyet a munkáltató írt elő az ún. eligazító lapokon a pertárgyi időszakban. A felperes a kereseti kérelmét a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában foglaltakra alapította, ezért azt vizsgálta, hogy a felperes által ellátott helyszínelő (baleseti) beosztásához a sebességellenőrzési feladatok hozzátartoztak-e, e feladatok ellátása eredményezett-e megbízási díjra való jogosultságot és ha igen, milyen mértékben. Megállapította, hogy a sebességmérés a baleseti helyszínelői munkától – minőségét és az ahhoz társuló felelősséget tekintve is – eltérő munkafeladat végrehajtását jelenti, ezért e feladatellátás a felperes számára többletfeladatot jelentett.

[6] Az irányadó bírói gyakorlatból (Kúria Kf.VII.39.549/2021/4.) következik, hogy a felperes beosztásához igazodóan kell meghatározni a ténylegesen végzett feladatokat és az nem fedhet le több másik beosztást. E nélkül teljesen kiüresedne a besorolásra, az illetményre és a megbízássra vonatkozó szabályozás. Az alperes szabadon csak egy beosztáson (munkakörön) belül határozhatja meg a felperesi munkaköri feladatokat, a jogszabály által szabályozott besoroláshoz és illetményhez kötve van (Kúria Mfv.II.10.179/2011/4.). Habár a munkakör (munkaköri leírás) kijelöli azoknak a feladatoknak a körét, amelyeket a munkavállaló (a hivatásos állomány tagja) külön utasítás nélkül is végezni jogosult és köteles a jogviszonya fennállása alatt, azonban csak bizonyos mélységig rögzíti a munkavégzés kereteit. A hivatásos állományú általános munkavégzési kötelezettségét a munkáltató utasításai töltik meg tartalommal, ez azonban csak akkor szabályszerű, ha a munkakör kereteit nem lépi túl. Amennyiben jogi norma, felperes vonatkozásában az Utasítás1. kógens módon meghatározza az ellátandó feladatok körét, a munkáltatónak ehhez kell igazodnia a munkaköri leírás elkészítésekor az abban foglaltak korlátlanul nem bővíthetők. A végzett többletfeladat ellátásért ellentételezést (megbízási díjat) kell fizetni (Kúria Mfv.I.10.751/2016/4.). A munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, ezért ezen elvi alaphól eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekint egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását (Kúria Mfv.I.10.751/2016/4., Mfv.II.10.516/2017/4., Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4.). Amennyiben a hivatásos szolgálati viszonyban álló hosszabb időn át a beosztásához nem tartozó feladatokat lát el, többlet díjazásra jogosult (Kúria Mfv.II.10.304/2017/15., Kf.VII.39.525/2021/3.), munkaköri leírás nem tartalmazhat a kinevezésben meghatározott beosztáshoz nem tartozó általánosan ellátandó feladatokat, mint a beosztás részét. A hivatásos állomány szolgálati viszonyban álló tagja hosszabb időszakon át rendszerszintben a beosztásához nem tartozó feladatokat lát el, az többletszolgálatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult (Kúria Mfv.I.10.751/2016/4.).

[7] A felhívott kúriai döntések figyelembevételével az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja és 71. § (5) bekezdése alapján megbízási díjra jogosult, mivel a beosztásához nem tartozó feladatkörként sebességmérést is végzett. A megbízási díj mértékének vizsgálata során figyelembe vette a nagyságrendileg az egy hónapban keletkező többletfeladat mennyiségét, mértékét, amihez képest az illetményalap 75%-os mértékében a megbízási díj igényt nem találta eltúlzottnak: a felperes több különböző beosztás feladatait látta el, mely beosztásán kívüli feladatok szolgálatteljesítési idejének rendszeresen jelentős részét tették ki.

A fellebbezés, fellebbezési ellenkérelem

[8] Az alperes a fellebbezésében az elsőfokú ítélet Kp. 109. § (2) bekezdés szerinti megváltoztatását és a felperes keresetének elutasítását, másodlagosan - a jogalap megállapítása esetén - az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a megbízási díj 50%-os mértékben történő megállapítását kérte.

[9] Állította, hogy az elsőfokú ítélet a megállapított tényállásból a jogalap és összecszerűség tekintetében téves jogi következtetést vont le, helytelenül és jogsértő módon értelmezte és alkalmazta a Hszt. 71. § (1)-(6) bekezdését, különösen annak (1) bekezdés a) -c) pontját, a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzat rendelkezéseit, valamint az ítéletben hivatkozott Kúriai ítélkezési gyakorlat sem alkalmazható jelen perben (Mfv.I.10.751/2016/4., Mfv.II.10.516/2017/4., Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4.). Fellebbezésében a jogalap körében kifejtette, hogy téves az elsőfokú ítélet [20] pontjának a kúriai joggyakorlatra kiterjedő hivatkozása, ezzel összefüggésben megalapozatlan az elsőfokú ítélet [21] pontjában rögzített megállapítás is. A felperes, miként azt munkaköri leírása is tartalmazta, jogszerűen látott el sebességellenőrzést a kérdéses időpontokban. A Járőr- és Őrszolgálati Szabályzat nem mondja ki, hogy rendelkezései csak bizonyos állománycsoportokra, beosztásokra terjednek ki, hanem általános jelleggel deklarálja, hogy személyi hatálya az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv hivatásos állományára, így felperesre is kiterjed. Nincs olyan jogszabály közjogi szervezetszabályozó eszköz belső norma, amely kötelező jelleggel kimondja, hogy sebességmérést csak és kizárólag a közlekedési járőr végezhet. Ezt támasztja alá, hogy az állománytáblázat az egyes rendőrkapitányságokon nem is rendszeresített közlekedési járőr beosztásokat.

[10] A Járőr- és Őrszolgálati Szabályzat 79. a) pontja nem teszi a közlekedési járőr kizárólagos feladatává, kötelezettségévé a közlekedésrendészeti intézkedések végrehajtását, nem is nevesíti kizárólagosan a sebességmérést. Jelenleg a baleseti helyszínelői munkakörre nézve nincs hatályban olyan jogszabály, vagy közjogi szervezetszabályozó eszköz, belső norma, amely annak feladatait kógens módon tartalmazná: az Utasítás1. sem ilyen, mivel kizárólag az általa definiált közlekedési esemény bekövetkezte esetén követendő eljárásrendet és feladatok végrehajtását határozza meg a közlekedésrendészeti szolgálati ág állománya számára. Az Utasítás2. a sebességmérő alkalmazásának személyi feltételei között az adott típusú sebességmérő készülék típusra érvényesített kezelői igazolvány meglétét írja elő, továbbá a kezelői feladatok ellátására a hivatásos állományt jelöli ki. A kritérium a hivatásos állományba tartozás és az önálló intézkedési jogosultság ténye. Az Utasítás3. 8. pontja szerint sebességmérővel joghatással járó ellenőrző tevékenységet kizárólag a 9. pont b), c) alpontja szerinti kezelői oktatás sikeres elvégzését igazoló, az adott típusra megszerzett tanúsítvánnyal rendelkező önálló intézkedésre jogosult hivatásos állományú személy végezhet. Itt sem kritérium tehát, hogy kizárólag közlekedési járőr legyen a kezelő. Mindezeket túl, amellet, hogy a Hszt. megbízásra irányuló szabályait nem lehet alkalmazni, az elsőfokú ítéletnek a Kúria ítélkezési gyakorlatára történő hivatkozása sem megalapozott, mert felperesi beosztás tekintetében sem a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzattal, sem az Utasítás1. rendelkezéseivel nem volt ellentétes felperes munkaköri leírása. Így nem is terjeszkedhetett túl annak keretein.

[11] Másodlagos fellebbezési kérelméhez konkrét jogszabálysértést, indokolást nem társított.

[12] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Hivatkozott a Fővárosi Ítéltábla 1.Kf.700.198/2022/4. számú ítéletére, amely hasonló tényállás alapján elsőként helyszínelő beosztást ellátó személy egyéb feladatai miatt megbízási díj iránti igénynek jogerősen helyt adott. Akként érvelt, hogy ez az ítélet is illeszkedik abba az általánosan elfogadott jogelvbe, hogy a hivatásos szolgálati viszonyba tartozó beosztások, mint ahogyan az ahhoz társuló munkaköri feladatok és illetmény is, kötött, ezért, ha a hivatásos állomány tagja eltérő feladatokat is végez, megbízási díjra jogosult. Az alperes fellebbezése az elsőfokú ítélet által megállapított tényállást nem, kizárólag annak jogkövetkeztetését támadta, mely azonban a bírói gyakorlat szerint következetes. Súlytalanul hivatkozott az alperes a fellebbezésében arra, hogy a városi Rendőrkapitányság állományában nincs közlekedési járőr beosztás rendszeresítve, hiszen a munkáltató feladata olyan szervezeti struktúra, állománytábla meghatározása, amely összhangban van az ellátandó feladatokkal. Az alperes nem hivatkozhat eredményesen arra sem, hogy nincs olyan jogi szabályozás, amely kizárná a (baleseti) helyszínelő számára a kifogásolt feladatok elvégzését, mert a normák főszabályként pozitív módon szabályozzák az egyes beosztások feladatait, azaz meghatározzák, hogy az adott beosztásnak melyek a munkaköri feladatai, továbbá garanciális szempontból egyes feladatokat tiltanak, vagy korlátoznak, de abból azt a következtetést levonni, hogy az egyéb feladatok is széles palettán az adott beosztáshoz tartoznának, megalapozatlan.

[13] Az alperes szintén nem hivatkozhat eredményesen arra, hogy a sebességmérés rendőrségi alapfeladat, ebből ugyanis nem vonható le az a következtetés, hogy a baleseti helyszínelőnek feladata lenne a sebességmérés. A Járőr- és Őrszolgálati Szabályzat 79. a) pontja alapján egyértelműen a közlekedési járőri beosztás feladata a járművezetők ellenőrzése és ennek keretében tartozik a sebességmérés ellenőrzése is, melyet külön tanúsítvánnyal rendelkező járőr végezhet a beosztásába tartozóan. Más beosztásba tartozó képesítéssel rendelkező hivatásos is elláthat ilyen feladatot, azonban megbízási díj jár. Utalt arra, hogy a megbízási díj összegszerűsége körében az alperes fellebbezése kifejezett jogszabálysértést nem jelölt, így a másodlagos fellebbezési kérelem érdemi felülbírálatra alkalmatlan, nem vizsgálható.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indoka

[14] A fellebbezés – az alábbiak szerint – nem alapos.

[15] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 108. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között – a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül eljárva – bírálta felül. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást a rendelkezésre álló peradatok alapján helyesen rögzítette, az abból levont jogi következtetése és érdemi döntése is helytálló; azzal az ítéltábla egyetértett. A fellebbezésben foglaltakkal összefüggésben a következőket emeli ki.

[16] Az alperes megbízási díj összecszerűségét vitató másodlagos fellebbezési kérelmét a fellebbezés tartalmi hiányossága folytán a Fővárosi Ítéltábla nem vizsgálhatta: az alperes megbízási díj csökkentésére vonatkozó másodlagos fellebbezési kérelme érdemi felülvizsgálatra alkalmatlan. A Kp. 99. § (1) bekezdése, 100. § (2) bekezdés b) pontja és 104. § (1) bekezdése alapján a közigazgatási bírósági eljárásban a fellebbezési kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei a jogszabálysértés, a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél milyen bírósági döntést kér. Ezen konjunktív törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis, ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait is ismerteti. A tartalmi elemek hiánya vagy fogyatékosága esetén a másodfokú bíróság nem kerül abba a helyzetbe, hogy egzakt módon megismerhesse azt az okot vagy okokat, amelyek miatt a fél az ítéleti rendelkezést jogszabálysértőnek tartja. Emellett a fellebbezési kérelem e tartalmi elemei meghatározzák a fellebbezési eljárás tartalmi és perjogi kereteit (Kúria Kf.VII.39.673/2020/7.). A törvény kifejezett rendelkezése értelmében a fellebbezés érdemi elbírálását a jogszabályhely szövegszerű, tartalmi körülírása sem teszi lehetővé. A fellebbezést megalapozó jogszabálysértés megjelölésének elmaradása miatt hiánypótlási felhívást nem lehet kibocsátani és ezt a hiányt önként sem lehet pótolni a fellebbezési határidő lejártá után (Kúria Kf.IX.37.902/2019/2., Kf.II.37.757/2019/2. Kf.III.37.951/2019/2., Kf.VI.38.058/2019/2.). Így alperes másodlagosan előterjesztett azon fellebbezése kérelme, hogy – amennyiben az elsődleges kérelmét a Fővárosi Ítéltábla nem osztja – kéri az elsőfokú ítélet megváltoztatását, és a megbízási díj 50 %-os mértékben megállapítását -, a fellebbezés tartalmi hiányossága miatt nem volt vizsgálható.

[17] Az alperes fellebbezése a megbízási díj jogalapja körében az elsőfokú ítélet által megállapított tényállást nem, kizárólag annak jogkövetkeztetését támadta. Az e körbe tartozó, minden kifogásolt ítéleti megállapítás az elsőfokú ítélet anyagi jogi álláspontjának felülbírlatához tartozott és a felek eltérő jogértelmezéséből fakadt, amely jogértelmezés elvi tételeit a Kúria és a Fővárosi Ítéltábla már kidolgozta. A Fővárosi Ítéltábla kiemelten utal arra, hogy a hivatásos állomány tagjának többlettevékenységéért járó megbízási díj jogalapja körében a kiforrott ítélkezési gyakorlat szerint a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján a szolgálati beosztáson kívüli tevékenység bír jelentőséggel (Kúria Kfv.VII.37.642/2020/5.). Ezen jogszabályi rendelkezésben meghatározott kritériumok konjunktívak, ebből következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezési beosztáshoz tartozó feladatkört lát el többletfeladatként. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben a rendszeresen elvégzett további tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az mindenképpen többletfeladatnak minősül (Kf.VII.39.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3. Kf.VII.45.117/2022/4., Kf.III.45.110/2022/4.), amelyért megbízási díj jár.

[18] Az elsőfokú bíróság helyesen hivatkozott arra, hogy a sebességmérés egyértelműen nem tartozott a felperes beosztásába, mert ez a tevékenység a baleseti helyszínelői munkától – minőségét és az ahhoz társuló felelősséget tekintve – eltérő munkafeladat végrehajtását jelenti. Ezen feladat ellátása a felperes számára többletfeladatot jelentett.

[19] Helytállón hivatkozott továbbá a Kúria Mfv.I.10.751/2016/4. számú ítéletére is, mely szerint amennyiben jogi norma az adott munkakörre nézve kógens módon meghatározza az ellátandó feladatok körét, a munkáltatónak ehhez kell igazodnia a munkaköri leírás elkészítésekor, az abban foglaltak korlátlanul nem bővíthetők, a végzett többletfeladatok

ellátásáért, ellentételezéséért megbízási díjat kell fizetni. Nem annak van jelentősége, hogy felperes munkaköri leírásában rögzítették-e a sebességmérést, vagy hogy az állománytáblázat közlekedési járőr beosztásokat nem tartalmazott, hanem annak, hogy a felperes által ellátott sebességmérési feladatok a baleseti helyszínelői beosztásához nem tartozhattak hozzá. Alperes fellebbezési érvelésével szemben a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzat 79.a) pontja alapján a közlekedési forgalomellenőrző járőrszolgálatot ellátó rendőr: végrehajtja a közlekedésrendészeti intézkedéseket, különös figyelemmel a közúti forgalomban részt vevő járművek és járművezetők ellenőrzésére, valamint a szabályszegő magatartást tanúsító személyek rendőri intézkedés alá vonására. Abból, hogy a közjogi szervezetszabályozó eszköz nem nevesíti kizárólagosan a sebességmérést, nem vonható le olyan következtetés, hogy az adott munkakör minőségétől, felelősségétől függetlenül olyan rendőri alapfeladatot jelentene, amely kapcsolódik a közlekedésrendészeti szolgálati ág feladatrendszeréhez, és így a helyszínelő (baleseti) munkaköréhez társítható. Miként az elsőfokú ítéletben hivatkozott kúriai ítélkezési gyakorlat rámutatott, a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, ezért ezen elvi alaptól eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását (Mfv.I.10.751/2016/4., Mfv.II.10.516/2017/4., Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4.).

[20] A munkaköri leírás kijelöli azoknak a feladatoknak a körét, amelyeket a munkavállaló külön utasítás nélkül is általában végezni jogosult és köteles a jogviszonya fennállása alatt. A munkakörre vonatkozó előírások azonban csak bizonyos mélységig rögzítik a munkavégzés kereteit. A munkavállaló általános munkavégzési kötelezettségét konkrét tartalommal a munkáltató utasításai töltik meg; ez azonban csak akkor szabályszerű, ha az utasítás a munkakör kereteit nem lépi túl. Amennyiben jogi norma, így a felperes vonatkozásában az Utasítás1. egyértelműen, kógens módon meghatározza az ellátandó feladatok körét, a munkáltatónak ehhez kell igazodnia a munkaköri leírás elkészítésekor, az abban foglaltak korlátlanul nem bővíthetők. A végzett többletfeladatok ellátásáért a hivatásos állomány tagja ellenszolgáltatásra jogosult (Mfv.II.10.304/2017/15., BH2018. 259.). Nem releváns a megbízási díj jogalapja, a közlekedési járőri beosztás feladatai megítélése körében, hogy az Utasítás2. szerinti kezelői feladatra kizárólag hivatásos állományú, önálló intézkedési jogosultsággal felruházott személy volt kijelölhető; a kezelői jogosultság és az ezt igazoló kezelői igazolvány megszerzésének feltételét pedig a kezelői oktatáson történő részvétel és a megfelelő vizsga eredményes teljesítése képezte; míg az Utasítás3. 8. pontja alapján sebességmérővel joghatással járó ellenőrző tevékenységet kizárólag a 9. pont b) és c) alpontja szerinti kezelői oktatás sikeres elvégzését igazoló, az adott típusra megszerzett tanúsítvánnyal rendelkező, önálló intézkedésre jogosult hivatásos állományú személy végezhet.

[21] A fenti alapvetésnek megfelelően az elsőfokú bíróság a feltárt tényállás alapján okszerűen vonta le azt a következtetést, hogy a felperes visszatérő, rendszeresen jelentkező, beosztásába nem tartozó többletfeladatokat végzett, amelyek a megbízási díjra való jogosultságát megalapozták. Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[22] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése értelmében kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, annak mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) és 3. § (2), (5)-(6) bekezdéseire figyelemmel állapította meg, amelynek során a felperes által felszámított költség összegét a pertárgy értékére, az ügy bonyolultságára, a felperes által benyújtott fellebbezési

ellenkérelem elkészítésének munka- és időigényére, valamint a tárgyaláson kívüli elbírálásra tekintettel a felszámított összeggel közelítő arányban állónak ítélte, csekély mértékben mérsékelte.

[23] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű 78.847 forint fellebbezési illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései értelmében az állam terhén marad.

[24] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2023. július 5.

dr. Robotka Imre s.k.	dr. Drávecz Margit Gyöngyvér s.k.	dr. Stumpf-Rádai Ágota s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró